

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Pro Nativitate S. Joannis Baptistæ. Quantò magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam. Eccl. 3. v. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

DEUS te castigat, Zelum habet
hoc est, tui studiosus & sollicitus
& consequenter demonstrat non-
deposuisse spem te lucrandi. at
contrario cum castigare desinit, et si
peccare, Non transiit am-
plius, signum est te servari deteriori
incendio, nempe inferni, quò proijci-
tur argentum reprobum per modum
scoriae, non ut purgetur, sed ut ardeat
tantum: *Excoxi te sed non quasi ar-
gentum. II. 48.* Verum est, verba
ista: *proiecit illos*, hoc loco forsan di-

ci more prophetico, praeeritum usur-
pando pro futuro. hoc enim saepe so-
lent Prophetae, ut tanto magis expri-
mant certitudinem vaticinij, atque
hoc sensu idem foret dicere *proiecit*
illos, ac *proijcet illos*, scilicet in die ju-
dicij, quando illis infelicibus dicitur:
Discedite a me maledicti in ignem a-
eternum. ignis enim aeternus est ignis
ille unice destinatus ad uren-
dum, non ad purgan-
dum.

XXIV.

Pro Nativitate S. Joannis Baptistæ.

*Quando magnus es, humilia te in omnibus, & coram DEO inve-
nies gratiam. Eccl. 3. v. 10.*

Considera tria esse genera magno-
rum. quidam sunt magni co-
ram se, alij coram hominibus, alij co-
ram DEO. Coram seipsum magni
sunt, quicunque magni se aestimant,
ambitioni, superbi. Sed aestimant
tantum, revera non sunt magni, sed
tunc tantò sunt inferiore loco,
quanto altiore se consiliter arbitran-
tur. *Dicis, quod deus sum, & nescis,*
quia tu es miser & miserabilis. Apoc.
3. v. 17. Coram hominibus magni
sunt, qui ob suas prerogativas esti-
mantur ab omnibus, amantur, ado-
rantur. Sed nec isti revera sunt
magni, quia non sunt Magni absolu-
te, sed tantum quoad illos, qui tales

putant, non quoad alios, qui non
putant. Et ideo ista magnitudo tri-
bus ex capitibus non est magni facien-
da. primo quia homines saepe mag-
nitudinem in eo constituunt, quod
non est nisi magnitudo fumi, hoc est,
in vanitatibus, thronis, sceptris, co-
ronis, & ideo solide non subsistit.
Deinde licet in eo constituant, quod
est vera magnitudo, qualis est sancti-
tas, sapientia, non semper illi tribuunt,
qui meretur, quia saepe sanctum aut
sapientem judicant, qui talis non est.
Denique etsi tribuant merenti, justam
servare nequeunt mensuram: plus
laudis illi tribuunt, qui meretur mi-
nus, & minus illi, qui amplius mere-
tur.

Ecc 3

tur. *Mendaces filij hominum in stateris.* Illi igitur reverà magni sunt, qui sunt magni coram DEO, quia DEUS dum magnos judicat, facit. O quàm divertus est ejus sermo à sermone aliorum! alij præsupponunt meritum in ijs, quos laudant, ipse verò dat: *Ipse dixit, & facta sunt.* Pl. 148. v. 5. Jam igitur quænam trium istarum magnitudinum, quas diximus, tua est? Utinam non sit illa primi generis, hoc est, imaginaria, & unice in mente tua existens. *Contemptibilis tu es valde: superbia cordis tui exulit te habitantem,* ubi? fortè, ut tute tibi imaginaris, in tertio cælo? nequaquam, sed in speluncis. *habitantem in scissuris petrarum.* Abd. 2.

2. Considera his magnis primi generis non loqui sapientem, quia dicit: *Quanto magnus es, & isti non sunt magni, sed minimi.* Sed neque magnis secundi generis loquitur, quia dicit: *quanto magnus es: illi verò non sunt, sed putantur.* Superest ergo, ut de tertio genere loquatur, eorum nempe, qui *sunt magni.* & si felici forte unus ex horum numero fueris, an fortè habes, unde tibi complaceas? imò prorsus contrarium. verè magnus es? tantò igitur amplius tibi præcipitur, ut humilies te ipsum: *Quanto magnus es, non ait, putaris, sed es; quanto magnus es, humilia te in omnibus.* Et cur? duabus maximè ex causis. primò, quia æquum magis est, ut te humilies. Secundò, quia magis est necessarium. *Æquum magis est, quia quò excelliora sunt bona, quæ*

habes, èò certius est tui magnitudinem sperare. *Quid habes, quod non accipias?* tus tua vulgaris esset, aliquando placencia tua excusationem. At cum eximia sit, & supra omnem nem elata, stultus es, si ex illius tibi tribuas. Deinde etiam necessarium est, quippe ne tibi DEUS in hoc necetur, majus est, quod indignando te test auferre? porro si unquam facillimè indignatur, si de illius efferas, quod adeò luculenter ipsius esse. Si tu fortè inopie dicabulum ex commiseratione splendide vestivisses, istud videres deinde inter alios magnorum greges se insolenter & præferre cæteris, noscitur tum illum iracundè detrahere DEUS facit. cum aliquem habitum tibi largitur, negat te test, quin te expoliat, & ad se exornet. Sed demum aliud nisi habitus: *Sedere in circumstanti induamini virtute ex alto.* Luc. 29. Proinde sicut illo te induraturus exuere & spoliare poterat, quid igitur tantò majorem habitum timendi, quanto pretiosum habitus, quem gestas? si perdetis nolis, humiliari necesse est. *Major es, humiliare in omnibus.* cæo, quòd juxta incrementum dorum crescat etiam ratio reddere. *Cui plus datum est, plus respicietur.* es. tu verò quomodo contempseris te agnoscis? notare potes dicitur,

DEUS, juxta illud. *Nos quidem*
in Spiritum hujus mundi accepimus,
sed Spiritum, qui ex DEO est, ut sci-
amus, que a DEO donata sunt nobis.
 Sed scire non potes, quomodo vicissim
 respondeas. Dices equidem: *Nihil*
mihi confusus sum, sed pariter fateri
compelleris: non in hoc justificatus sum.
 Considera, quemadmodum non
 sufficit, humiliari in uno solo dono,
 sed necesse est humiliari in omnibus, ita
 non esse satis humiliari uno solo mo-
 do. Vides, quot sunt modi humilia-
 tionis? cogita eos tibi præscribi, cum
 dicitur in omnibus. Humiliari te o-
 portet in cogitationibus, humiliari in
 verbis, humiliari in operibus. Quoad
 cogitationes, quantum potes intra in
 cogitationem tuam nihili, quæ vera est
 humilitas, & cum consurgant ali-
 quando cogitationes vanæ, eas expel-
 le, detestare, vel saltem ad auditum
 non admitte: ita ut si quis ex te qua-
 ratur, ut se habeat vana gloria, promptè
 possis respondere cum S. Vincentio
 Ferrerio. Vadit, & venit maligna,
 sed non subsistit. *Non adhaesit mihi cor*
pravum. Pl. 100. v. 3. Quoad verba,
 fuge equidem humilitatem affectatam
 (ne facias illorum more, qui studiosè
 repellunt laudem, quæ ipsis tribuitur,
 ut instar pilæ tantò majore impetu re-
 deat, quanto fortius rejicitur) sed
 etiam veram humilitatem semper re-
 tine. Sine cadere laudem, ad mo-
 dum pilæ, & per se ipsam in terram
 emori. Eos libenter lauda, qui digni
 sunt laude, & libentius, cum laudan-
 tur, ausculta, quippe laudare alios

nasci aliquando potest à superbia, sed
 non perinde, si alios audias laudari,
 gaudeasque. De te ipso quam potes
 minime loquaris, quia thesauri, cum
 ostenduntur, parum abest, ut perdantur:
Aperti sunt thesauri, & evanue-
runt nebula sicut aves. Eccl. 34. &
 si fortè de te loqui necesse sit, idioma
 usurpa jam propè exoletum in mundo
 veterum Sanctorum, qui res non direc-
 tè sibi indirectè DEO tribuebant, sed
 vice versà. ne dicas. favente DEO
 lucrari istam animam mihi contigit:
 dic potius; eam lucratus est DEUS.
Filij mei sunt, quos donavit mihi DEVS,
ajebat Joseph. Gen. 33. v. 5. *Dom-*
inus DEVS Israel prohibuit me, ne ma-
lum facerem tibi. dicebat David ad
 Abigail pro Nabal sollicitam. 2. Reg.
 25. v. 34. ita mille locis loquitur scri-
 ptura, adeò vulgaris erat hæc lingua.
 hodie verò propè evanuit. tu verò il-
 lâ utere, quia vera est lingua humilita-
 tis. Quoad opera, stude quotidie a-
 liquem exercere actum humiliationis,
 saltem modicum, ut tuæ memineris
 vilitatis. nôsti humiliationem veram
 esse ad humilitatem viam. Id verò
 nihil est respectu illius, quod potes
 facere. Nihil excipit, qui dicit: *hu-*
mila te in omnibus. & si tu amplectar-
 is omne genus humilitatis, numquid
 implebis omne genus Justitiæ? Ita
 sentit, qui doctè affirmat, cum Chris-
 tus Præcuratori suo dixit: *sine modo,*
sic enim decet nos implere omnem justitiam,
dicere voluisse: decet implere
omnem humilitatem. Superbia omne
 genus iniquitatis erga DEUM com-
 plectitur:

plectitur: *superbi iniquè agebant usquequaque.* ita humilitas è contrario continet omne genus Justitiæ.

4. Considera grande præmium, quod hoc facienti promittitur. *coram DEO invenies gratiam*, qualis autem erit hæc gratia, quam invenies? illi certè, quam tot alij per superbiam perdidit. illa, quam perdidit Adamus, perdidit Saul, perdidit Salomon, perdidit ipse quondam Lucifer, gratia maxima. nec quidquam time, ne forte non invenias, illa tibi certò promittitur. unde non dicit *reperies*, sed *invenies*. & cur non dicit *reperies*? quia casus non erit, si eam invenias, sed meritum querentis. nec mirum. humiles planè sunt illi, quibus DEUS libenter dat gratiam. *humilibus dat gratiam*, quia humiles servi sunt fideles, hoc est, non furantur. an ignoras servis fidelibus consignari in manus pretiosissima quæque scriptura, reconditas scripturas? ita DEUS solet facere humilibus. idcirco Moyses jam olim honoratus fuit præ omnibus sanctis veteris testamenti summâ potestate, summisque prodigijs, quia servus fuit fidelissimus. *Moyses in omni domo meâ fidelissimus est.* Num. 12. v. 7. & in quo ejus fidelitas consistebat? in eo, quod nihil sibi arrogaret de tantâ potestate, tantisque prodigijs, imò neque de tantâ familiari commercio, quo usque est DEUS loquendo illi facie ad faciem, sed totum DEO adscriberet: *Dominus solus dux ejus fuit.* Deut. 31. dicebat DEUM solum fuisse ductorem populi à se gubernari, tanto la-

bore, de se mentionem non facit. Vin' igitur, ut DEUS te certè certâ maiore, quam fuerit habere, esto fidelior.

5. Considera opus non esse recurrere ad legem veterem, ut nias fidelem servum, quem tu habes enim in novo. sicut tu DEUS de Moysè. *In omni domo fidelissimus est*: ita pariter tu dicere potu' de Joanne: quæ major fidelitas, hoc est humilitas illa Joannis. fuit is haud dubitè mus coram DEO: *Erit magis coram Domino.* Luc. 1. ita de se dicebat Angelus Zachariæ. Scimus minus fuit magnus coram hominibus & magnus quidem, etiam Christi paratus. Unde hoc quæquam impletum est vaticinium. Te quanto in pretio fuerit apud me, et si nòssent eum non esse de Juda, credere tamen volebant esse Messiam, et si nulli saltem redderet, nulli furdo audirent miraculis aestimare volebant. Item rem ipsomet Christo, qui etiam tuos è tumultu suscitabat. quæ stis fuit lucerna, quæ non ardebat sed & lucere potuit in conspectu solis? *coram Domino. Ille erat cernæ ardens & lucens.* Jo. 1. & tamen quis explicet fidelitatem Domini sui luera procurabat? etiam pro dona, oblatos ipse vit honoravit. cir Messia titulos, nec aliter nisi nomine se appellavit. *Ego qui potuit Angelus*, de quo Malachi vaticinatus est *Eccè ego mitto Angelum*

queam, qui preparabis viam tuam ante
 te. Mal. j. quia si non erat Angelus
 natus, erat officio, erat legatione,
 qui fungebatur pro DEO: Angelus,
 quia, et non creatus, natus tamen fuit
 cum usu rationis: Angelus, quia in
 terra vitam duxit Angelicam, sine vi-
 citu, sine vestitu. Angelus, quia nun-
 quam amisit primam illam gratiam,
 quam accepit, sed auxit potius: An-
 gelus ob vigilantiam summam, Ange-
 lus ob Virginitatem, Angelus, quia
 semper vidit faciem Domini sui, ne
 quidem inter turbas amittens donum
 illud contemplationis excelsum, quo
 in solitudine fruebatur. Nihilomi-
 nus distulacis tantis Encomijs solum
 illud reperit Isaiæ: *Ego vox claman-
 tis*, ut ostenderet se in hoc mundo a-
 liud non ambire officium nisi Vocis.
 & hoc sanè prorsus obtinuit, quia
 quemadmodum vox fidelissima est in
 exprimendis conceptibus animi, nihil
 tamen sibi tribuit de bonitate, pulch-
 ritudine, gloriâ talis conceptus; ita
 Joannes tecit respectu Christi, ejus,
 inquam, Verbi, ejus vox erat, factus
 est solummodo vox in eo manifestan-
 do, vox sonora, vox magna, vox for-
 tis, qualis erat necessaria turdirati ejus
 populi, qui illum audiebat: *Vox cla-
 mantis*. Sed denique non est factus
 nisi vox præconis. *Vox clamantis*,
parato viam Domini. hoc est, vox esse
 voluit, quæ laboris habet plurimum,
 minimum gloriæ. illum verò iterum
 iterumque beatum! quantò enim
 magis se humiliavit, tantò plus inve-
 nit gratiæ exaltatus à Christo. *Inter*
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

natos mulierum non surrexit major Jo-
 anne Baptista. ita sanè: nam quid a-
 liud nisi gratiam significat nomen Jo-
 annis? semper ergo invenit magis,
 quod possidebat. tu magnum hunc
 sanctum tibi statue Ideam si non ma-
 gnitudinis, saltem humilitatis, & sic
 tu quoque cum proportione gratiam
 invenies, quam ille invenit. *Quantò*
magnus es, humilia te in omnibus, &
coram DEO invenies gratiam.

6. Considera denique, cur non di-
 catur *Quantò major es, sed quantò ma-
 gnus*, numquid rectius diceretur:
quantò major? nequaquam. & qua-
 re? quia ita æstimare te debes, uti
 DEUS æstimat, quæ sola est vera ma-
 gnitudo. jam verò DEUS te non æsti-
 mat huic comparando vel illi, sed jux-
 ta id duntaxat, quod es in te ipso. ita
 te quoque facere oportet. Si te cum
 alijs compares, minoribus imprimis,
 rem simul agis iniquam, & inutilem.
 inutilem quidem, quia aliud non facis,
 quàm Apostoli disputantes invicem,
 non quis esset, sed quis eorum videretur
 esse major. *Iniquam*, quia nulli
 potes præferre te ipsum propter id,
 quod tuum non est. Si te præferas,
 faxit DEUS, ut non repente fias mi-
 nor etiam illis, quibus te præfers, uti
 Phariseo accidit, qui statim effectus
 est minor publicano, quo se
 existimabat majorem.

